

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 5263/2019
22.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Весне Поповић и Јасминке Станојевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Драгомир Димитријевић, адвокат из ..., против туженог „Elit Inox“ ДОО Чачак, кога заступа пуномоћник Миодраг Алексић, адвокат из ..., са умешачем на страни туженог „ББ“ ЗОО из ..., чији је пуномоћник Миодраг Алексић, адвокат из ..., ради заштите права на жиг, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 77/19 од 26.06.2019. године, у седници већа од 22.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 77/19 од 26.06.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 77/19 од 26.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П4 53/16 од 28.11.2018. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је тужени намерно повређивао право на заштићени жиг „...“ број ... (...) заштићен код Завода за интелектуалну својину у Београду, тако што је и поред важећег жига тужиоца користио истовестан кривотворени жиг „...“ неовлашћено га стављајући у промет и чинећи га доступним јавности у виду гарантних листова, упутства за употребу, етикета за амбалажу и амбалаже за производ ... 1/2 на територији Републике Србије, те да се наложи туженом да одмах престане са даљом повредом заштићеног жига тужиоца за време важења жига. Одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се одреди комисијско уништавање рециклажом гарантних листова, упутства за употребу, етикета за амбалажу и амбалаже за производ ... 1/2 о трошку туженог према потврди број 014234 сачињеној од стране Одељења тржишне инспекције у Чачку од 26.09.2011. године као и целокупне друге количине пропагандног материјала који се налази код туженог или код трећег лица, те да се новац од рециклаже уплати на рачун дечје болнице у Тиршовој у Београду. Одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се обавезе тужени да у року од осам дана од пријема пресуде о свом трошку објави увод и изреку пресуде у листу „Политика“ издању за

целу земљу под претњом принудног извршења. Одбијен је као неоснован предлог којим је тражио да се усвоји предложена привремена мера против туженог ради повреде права на заштићени жиг „...“ који је регистрован код Завода за интелектуалну својину у Београду под бројем ... са важношћу од 13.06.2017. године за робу и услуге у оквиру класе 1, 6, 7, 8, 9, 11, 17, 21, 35, 37, 38, 39, 40, 41, 42 и 43 према ничанској класификацији роба и услуга, те да се забрани туженом да до правноснажног окончања овог спора користи и чини доступним јавности на било који начин и у било ком облику и обиму кривотворени жиг „...“, а посебно гарантне листове, упутства за употребу, етикете за амбалажу и амбалаже за производ ... 1/2. Одбијен је као неоснован захтев тужиоца којим је тражено привремено одузимање и задржавање робе по врсти и количини на потврди број 014234 од 26.09.2011. године издатој од стране Одељења тржишне инспекције у Чачку, те да се истој наложи да до правноснажног окончања овог спора по основу и по привременој мери. Тужилац је обавезан да туженом на име трошкова поступка исплати 302.500,00 динара у року од 15 дана по пријему пресуде, а тужилац је обавезан и да тужиоцу и умешачу на страни тужиоца на име трошкова поступка солидарно исплати 274.500,00 динара у року од 15 дана по пријему пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж4 77/19 од 26.06.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П4 53/16 од 28.11.2018. године. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију из свих законом прописаних разлога, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној а ради уједначавања судске праксе и потребе за новим тумачењем права.

Одредбом члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11... 18/20) је прописано да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права, с тим што о дозвољености и основаности те ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет правне заштите у овој парници је тужиочев захтев да се утврди да тужени повређује његово право на заштићени жиг „...“ те да се због тога униште све исправе у односу на производ којим се то право вређа (... 1/2) и да се објави судска одлука о утврђеној повреди права. О том захтеву, нижестепени судови су одлучили на бази утврђеног чињеничног стања, са основним закључком да тужилац као странка на којој је терет доказивања у поступку није доказао да је тужени повредио његово право на жиг у складу са одговарајућим одредбама Закона о жиговима, а све имајући у виду да је робу са наведеним знаком по овлашћењу умешача искључиво производио за његове потребе, а у циљу даљег пласирања робе на тржишту, најпре у Србији а затим у земљама Европске уније. По посебној правноснажној пресуди Привредног суда у Београду умешач на страни туженог има право на коришћење наведеног жига у Републици Србији.

Код овако утврђеног чињеничног стања, овај суд налази да нису испуњени законски услови да се о тужиочевој ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној. Навођење судских одлука у којима је наводно заступљено супротно правно становиште нису од утицаја у конкретном случају јер се ради о одлукама које су донете у току трајања поступка по овој тужби. С обзиром да је конкретна одлука нижестепеног суда резултат утврђеног чињеничног стања, то нема ни потребе за новим тумачењем права, па с обзиром да нису испуњени ни остали законом прописани услови, то је и одлучено као у ставу првом изреке овог решења.

Закон о изменама и допунама Закона о жиговима („Службени гласник РС“ број 10/2013) у члану 83а је прописао да је ревизија дозвољена против правноснажних пресуда донетих у другом степену у споровима који се односе на заштиту и употребу жига или права из пријаве. Међутим, члан 32. тог закона прописује да поступци започети до дана ступања на снагу тог закона окончаће се по прописима по којима су започети. С обзиром да је у конкретном случају поступак започет тужбом од 08.11.2011. године, дакле пре измена и допуна Закона о жиговима, а о чему је напред било речи, то ревизија у конкретном случају није дозвољена.

Како је у тужби означена вредност предмета спора од 12.000,00 динара, која је очигледно испод динарске противвредности од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а сходно члану 403. став 3. ЗПП, то ревизија није дозвољена ни по том основу, па је због свега тога иста и одбачена ставом другим овог решења, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић